

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет іноземної філології

Кафедра теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ”

Кафедра індосвропейських мов

***“Сучасні проблеми германського та романського
мовознавства”***

Матеріали

***третьої Всеукраїнської науково-практичної
заочної конференції***

Рівне

2015

ББК 81.0
С 91
УДК 81

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції, 23-24 квітня 2015 року, Рівне. – 263, [2]с.

До збірника увійшли матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції “Сучасні проблеми германського та романського мовознавства”, присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов.

Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступники головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Деменчук Олег Володимирович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоевропейських мов (Національний університет “Острозька академія”);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 8 від 28.03.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

ЛІТЕРАТУРА

1. The Open University's mission. – 2015. – Режим доступу: <http://www.open.ac.uk/about/main/mission>
2. Барда О.В. Оптимізація педагогічної взаємодії суб'єктів навчального процесу із географії засобами технології дистанційного навчання / О.В. Барда // КУ «Рівненський методичний кабінет». – 2015. – Режим доступу: http://www.roippo.org.ua/upload/iblock/5f1/optymizatsiya-pedagogichnoyi-vzaemodiyi-sub_ektiv-navchalnogo-pr.pdf
3. Кузнецов Ю.Ф. Исследование опыта применения дистанционных технологий обучения в условиях колледжа / Ю.Ф. Кузнецов, В.П. Голубева // Материалы VI Научно-практической конференции «Информационные технологии в образовании» (Ростов-на-Дону, 17–19 октября 2006 г.). – 2006. – Режим доступу: <http://ito.edu.ru/2006/Rostov/V/V-0-20.html>
4. Дацюк В.Б. Перспективи дистанційної освіти та віртуальних університетів в Україні (з досвіду Ужгородського національного університету) / В.Б. Дацюк // Медіацентр УжНУ. – Режим доступу: <http://mediacenter.uz.ua/data/daciuk.pdf>

О. С. Кочубей

Рівне

ЗАПРОВАДЖЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

Сучасні підходи до організації вищої освіти набувають прагматичності. Багато студентів прагнуть здобути не стільки академічні знання, скільки засвоїти програми, що дають змогу швидко адаптуватися до вимог ринку праці, бути конкурентоспроможними в економіці, почуватися впевнено у суспільстві. Окремі з них суміщають навчання і роботу, навіть не плануючи

отримати по закінченні академічний ступінь, обмежившись опануванням певних знань, умінь, навичок, набуття інших здатностей.

У свою чергу, держава і провайдери освіти за таких обставин передусім змушені скерувати свої зусилля на досягнення економічної й соціальної ефективності вищої освіти як головного чинника успішної соціалізації та кар'єрного зростання громадян. Тому вагомими в оцінюванні якості освіти і проведенні її порівняння поміж різними університетами і країнами стають кінцеві результати навчання. Це потребує розроблення вимог до самих результатів, які раніше формулювалися через такі поняття, як знання, уміння, навички. Нині цей перелік вважається недостатнім, обмеженим, його доповнюють набором компетентностей, які фактично характеризують різноманітну, значно ширшу реалізаційну здатність особистості. Для повноцінності результатів освіти важливо не тільки знати, що і як робити, але й хотіти робити (ставлення), знаходити нестандартні рішення (проекування), взаємодіяти і досягати консенсусу з іншими (діалогізування) тощо.

Кваліфікаційні вимоги повинні містити не тільки терміни навчання й визначення рівня освітньо-кваліфікаційної програми, а бути доповненими характеристиками результатів навчання сформульованих у термінах компетентностей. Потрібно також відповідні вимоги узгодити з Міжнародною стандартною класифікацією освіти (МСКО).

Вищим проявом професійної компетентності фахівця впливати на ринок праці, зокрема, аналізувати й узагальнювати суспільні потреби в якісних характеристиках продукції професійної сфери, а також спроможність створювати (організовувати) виробництво цієї продукції (наприклад, організація власного бізнесу), у тому числі за рахунок компетентностей, поєднуючи їх з виконанням конкретних робіт і плануванням роботи залучених працівників (команди). Розглядаючи нові можливості щодо вдосконалення освіти і досягнення її цілей, слід погодитися з окремими експертами, які пропонують створювати програми, що підвищують адаптаційні й адаптуючі можливості особистості шляхом опанування

технологій цивілізованого суперництва, а також підтримання стресостійкості працівників.

Визначення переліків загальних (ключових) і специфічних (предметних) компетентностей потрібно здійснити для кожного з освітньо-кваліфікаційних рівнів (молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст, магістр), що надзвичайно складно в умовах недостатнього відпрацювання питання стосовно формування змісту освіти за програмою підготовки бакалавра і встановлення його статусу як кваліфікаційного рівня (поки що у класифікаторі професій практично відсутні первинні посади для бакалавра) [1]. Для полегшення добору ключових компетентностей слід забезпечити формування й урізноманітнення програм (функціональних спеціалізацій) підготовки магістра. Потребують детальнішого обґрунтування і розмежування компетентності рівнів молодшого спеціаліста і бакалавра, а, крім того, молодшого спеціаліста і кваліфікованого робітника. У процесі цієї роботи потрібно паралельно розв'язувати застарілу і складну проблему співвідношення обсягів гуманітарного і профільного циклів дисциплін. Слід також визначити перелік компетентностей, які необхідно віднести до післядипломної, зокрема, неформальної освіти, а, можливо, і для інформальної (неофіційної) освіти стосовно тих з них, що набуваються лише як результат практичного досвіду.

Ще один висновок стосується потреби чітко встановити, що дійсно нового і конструктивного несе та чи інша позиція теоретиків упровадження компетентнісного підходу. Адже аналіз показує, що багато «новацій» є такими, що вже чинні у кваліфікаційних характеристиках, але з використанням інших формулювань інших компонентів українських державних стандартів вищої освіти.

Слід також урахувати, що в Україні це потрібно зробити для кожного із 142 бакалаврських напрямів і майже 600 спеціальностей магістра, при цьому не виключено, що згадані переліки, можуть змінюватися, а також доповнюватися (та інтегровані з) переліком докторських спеціальностей

(майже 500). Тут необхідно подолати суттєві розбіжності позицій викладачів, науковців, управлінців і роботодавців, знайти консенсус у питаннях ранжування компетентностей за їх значимістю.

Потребують відповідного корегування навчальні плани та методики організації навчального процесу задля збільшення частки самостійної роботи студента і практичної складової навчання, що ставить нові вимоги до ролі викладача та до процесу відбору й атестації науково-педагогічних кадрів. Головним напрямом посилення практичної складової підготовки є пошук шляхів організації навчальних практик усіх типів та оновлення матеріально-технічної бази самих університетів або забезпечення доступу до сучасного устаткування на підприємствах поза межами навчального закладу. Реалізація цих завдань неможлива без залучення роботодавців, які, окрім матеріально-технічного забезпечення, повинні чітко і в сучасних термінах разом із університетами сформулювати вимоги до кінцевих результатів навчання.

Не менш важливим завданням є розроблення методик (стандартів) оцінювання рівня досягнень визначених компетентностей як складових кінцевих результатів підготовки.

Проблема для вищого навчального закладу у зв'язку із запровадженням вищої освіти на базі компетентностей полягає у зобов'язанні здійснювати навчання виключно на основі національно прийнятих кваліфікаційних стандартів і блоків компетентностей. Визначення академічних і професійних профілів кожного зі ступенів, що присуджують вищі навчальні заклади I-IV рівнів акредитації тісно пов'язані з визначенням компетентностей та з їх розвитком у студентів у рамках відповідних навчальних програм.

Уважають, що компетентнісний підхід значно ефективніший при порівнянні різних академічних ступенів, програм академічного і професійного спрямування, визначенні нових академічних ступенів і оновленні вже існуючих, оскільки це легше робити шляхом зіставлення результатів навчання, а не змісту навчальних планів, а також кількості кредитів і тривалості навчання. Це надзвичайно важливо для вдосконалення

чинних переліків напрямів і спеціальностей, за якими проводиться підготовка фахівців і які надто подрібнені, не відповідають структурі економічної діяльності, майже не узгоджуються з аналогічними зарубіжними переліками. Втім варто зауважити, що головні причини проблем незбалансованості пропозицій ринку освітніх послуг і потреб ринку праці – у неконтрольованій масовості вищої освіти, несформованості ринку праці, малочисельності пропозицій роботодавців для випускників вищих навчальних закладів і низькому рівні стартової заробітної плати на первинних посадах.

Компетентнісний підхід дасть змогу також знайти рішення проблеми забезпечення вимог до програми підготовки бакалавра як кваліфікаційного рівня. Ця проблема характерна для більшості країн, що запроваджують цей перший цикл вищої освіти. Як варіант розглядається (а в окремих країнах уже реалізовано) запровадження програм підготовки бакалаврів двох типів: програма академічна (як правило, тривалістю 3 роки) та програма професійно-практична тривалістю 4 роки. Звичайно, орієнтація на результати навчання – важлива перспектива для вирішення питань тривалості всіх освітніх програм, що особливо актуально для забезпечення умов навчання впродовж життя.

Шляхи і способи розв'язання проблем. Компетентнісний підхід, як зазначалося, вимагає розроблення кваліфікаційних стандартів, де чітко будуть встановлені вимоги до результатів навчання та індикаторів і критеріїв їх оцінювання «на виході», а не «на вході» в програму навчання, як це переважає зараз, а кінцевий результат оцінюється лише за результатами державних іспитів і захисту дипломної роботи (проекту). Останні, як правило, не охоплюють перевірку досягнення випускником усього набору компетентностей, що вимагають сучасний ринок праці, умови суспільного життя та система гарантування якості освіти. Отже, результати навчання мають бути описані у термінах компетентностей, тобто у реалізаційних здатностях фахівця.

На цій основі потрібно сформувавши навчальні плани і програми, що повинні стати гнучкими за термінами і змістом, і складені залежно від потреб. Кожна з них має бути зорієнтованою на кінцеві результати навчання, які чітко враховують інтереси та вимоги учасників навчального процесу. Уважається, що принцип опори на результати навчання і сформовані компетентності потрібен для того, аби забезпечити орієнтацію навчальних програм, їх одиниць (курсів і модулів) на особистість того, хто навчається, та на конкретні підсумки навчання [3]. Адже саме на етапі розроблення програми ухвалюється рішення, які одиниці програми спрямовуватимуться на формування тих чи інших конкретних компетентностей.

Використання понять *рівень навчання, результати навчання, загальні і специфічні компетентності та навчальні кредити* значною мірою сприятиме розв'язанню проблеми порівнювальності і зіставлюваності навчальних програм вищої школи країн-учасниць Болонського процесу як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках праці.

Гнучкість навчальних програм означає також необхідність періодичного моніторингу з боку вищого навчального закладу, оновлення змісту їх та об'єктивне інформування громадськості про типи програм, кваліфікації, документи про освіту, що видаються випускникам, через засоби мас-медіа. Це є однією з вимог гарантування якості вищої освіти у межах спільного європейського простору вищої освіти, яким передбачається подвійна відповідальність за якість освітніх послуг – як державних органів управління, так і безпосередньо вищих навчальних закладів.

Це завдання складне, якщо врахувати, що система післядипломної освіти в Україні занепала, втратила багатьох замовників таких послуг, а отже, і відповідне фінансування та зацікавленість провайдерів. Що стосується університетів, то вони поступово втрачають як інтерес до впровадження подібних програм, так і можливості пропонувати короткочасні професійні програми перепідготовки і підвищення кваліфікації у сфері високотехнологічного виробництва, розроблення інноваційних технологій, а

також більш простих – організації власного бізнесу та інших програм, зорієнтованих на швидкий успіх у відповідних секторах економічної діяльності або, що також важливо, в особистісному розвитку. Запровадження компетентнісного підходу дасть змогу зробити систему післядипломної освіти привабливішою і конкурентно спроможнішою.

При впровадженні програм нового типу важливо відповідним чином доукомплектувати фонд підручників і навчальних посібників, що мають враховувати зміну методик викладання і роль викладача, який тепер більше виступає в ролі організатора процесу і консультанта, використовуючи увесь спектр методів активного навчання. Потрібне також розроблення системи, показників і критеріїв оцінювання поточних досягнень студента на базі компетентностей за кожним навчальним модулем з наданням відповідних кредитів [4].

Створення підсистеми елітної вищої освіти, що має забезпечувати цільову підготовку науковців і фахівців з новітніх технологій для високотехнологічного сектора виробництва та використовувати особливі підходи до відбору студентів, створювати умови для індивідуалізації навчання, відходу від традиційних термінів і методик навчання системи масової вищої освіти. Це також потребує використання специфічного набору ключових компетентностей як складових кінцевих результатів підготовки, концентрації для їх досягнення підготовки у спеціально утворених навчальних групах чи підрозділах найкращих університетів із залученням до викладання провідних вітчизняних і зарубіжних фахівців [5]. Тобто, така елітна вища освіта не повинна розчинитися в ринку послуг системи масової вищої школи, що обмежується традиційним набором компетентностей.

Для успішної реалізації компетентнісного підходу в Україні потрібне розроблення спеціальної програми державного рівня, що має передбачати: затвердження переліку галузей, напрямів, спеціальностей для всіх циклів вищої освіти, а також відповідних програм і термінів навчання, кваліфікацій, що є компактний, органічно зіставляються з видами і підвидами економічної

діяльності, сумісні з європейськими стандартами і рекомендаціями. Основними організаторами виконання цих завдань повинні стати Міністерство освіти і науки, Національна та галузеві академії наук, міністерства і відомства, які мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади.

Для впровадження компетентнісного підходу в системі вищої освіти потрібно подолати інерцію і консерватизм, численні дискусії з приводу того, які результати є ключовими для тієї чи іншої спеціальності і чи досягається той чи інший результат, якщо студент вітчизняного університету не прослухає певну дисципліну, або на певну обов'язкову дисципліну буде зменшено кількість навчальних годин. Отже, зусилля слід спрямувати на вироблення спільних рішень і перейти до їх реалізації.

Упровадження компетентнісного підходу потребує значних обсягів додаткової роботи викладачів, їх мобілізації задля зміни методів викладання, змісту дисциплін, способів оцінювання навчальних результатів. Потрібно також віднайти механізми і стимули залучення до цього процесу роботодавців.

Як показали дослідження у рамках європейської програми настроювання освітніх структур в Європі, рівень відображення компетентностей при визначенні та розробленні програм університетських циклів у Європі різниться залежно від традицій та особливостей освітніх систем. Тому в Україні потрібно насамперед вивчити, з чим це пов'язано, і підготувати рекомендації щодо впровадження понять компетентностей та їх стандартизовані переліки відповідно до наших умов.

Важливо грамотно пов'язати елементи нового підходу з тим, що вже напрацьовано раніше, аби розумно їх сумістити й отримати реальний практичний вихід, що уможливить розгортання процесу реалізації сучасних тенденцій гарантування якості вищої освіти, підвищить кореляцію попиту ринків праці і пропозицій освітніх послуг, повніше задовольнить потреби студентів і водночас утворить систему зіставлення результатів навчання в

різних університетах і країнах на рівні, достатньому для визнання академічних ступенів, періодів навчання та документів про освіту.

Це важливо, оскільки прозорість і якість здобутої вищої освіти відіграють найважливішу роль у працевлаштуванні і соціальному житті випускника. За цих умов використання мови компетентностей у додатку до диплома також стане якісним кроком уперед в обох сферах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Винославська О.В., Андрійченко Н.Г. Розвиток практичної компоненти комунікативної компетентності студентів технічного університету / О.В.Винославська, Н.Г.Андрійченко // Практична психологія та соціальна робота. – 2004. – № 12. – С. 65-69.
2. Савин Е.Ю. Понятийный и метакогнитивный опыт как основа интеллектуальной компетентности в научной деятельности / Е.Ю.Савин // Психологический журнал. – 2004. – Т.25. – №5. – С.50-69.
3. Холодная М.А., Берестенева О.Г., Кострыкина И.С. Когнитивные и метакогнитивные предпосылки интеллектуальной компетентности в научно-технической деятельности / М.А.Холодная, О.Г.Берестенева, И.С.Кострыкина // Психологический журнал. – 2005. – №1. – С.29.
4. Штепа О.С. Особистісна зрілість як динамічна особистісна структура / О.С.Штепа // Практична психологія та соціальна робота. – 2005. – №9. – С.4-6.
5. Щербан Т.Д. Компетентність – якісна характеристика спілкування / Т.Д.Щербан // Проблеми загальної та педагогічної психології. Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка, АПН України / За ред. С.Д. Максименко. – К.: Гнозис, 2002. – Т. IV. – С. 327 – 332.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Бігунова С. А., Зубілевич М. І.

The Non-Verbal and Verbal Components of Etiquette
in Virtual Communication 6

Білоус Т. М.

Процеси оптимізації міжкультурної комунікації як особливої форми
соціальної взаємодії в контексті сучасного діалогу культур 13

Войтенко І. Г.

Мовленнєво-етикетний стереотип у англomовному політичному
та економічному дискурсі 17

Воробйова Л. М.

Семантика слова: психолінгвістичний аспект 23

Ногачевська І. О.

Проблема мовної особистості у контексті творчої діяльності 31

Романюк С. К.

Мовленнєвий вплив як прагмалінгвістична проблема 37

Самборська І. М.

Изучение семантики слова: когнитивно-прагматический аспект 44

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Бігунов Д. О.

Конфлікт у художньому дискурсі 49

Валько О. В.

Тлумачення терміну “емфаза” у мовознавчих студіях 53

Верьовкіна О. Є.

Коментар автора в оповіданнях Р.Дала 57

Вєтрова І. М.

Лексико-семантичне поле “рух” в англійській та
українській мовах 63

Вовчук Н. І.

Коннотативність поетических новообразований 67

Воробйова І. А.

Способи утворення оказіональних антропонімів у романах
Террі Пратчетта 72

Дзюман І. І.

Проблема системного вивчення ідіоматичних виразів 78

Івашкевич Е. Е.

Особливості перекладу О.Логвиненком роману Дж.Д.Селінджера
із використанням стратегії «суто авторський переклад» 82

Касаткіна-Кубишкіна О. В.

До питання структурно-семантичних та граматичних особливостей фразеологічних одиниць з колірним компонентом..... 88

Корженевська О. В.

Комунікативно-прагматичні аспекти вивчення юридичних текстів..... 92

Мороз Л. В., Кисляк О. В.

Значення творчості Романа Бжеського для розвитку сучасного історичного процесу в Україні 99

Мороз Л. В., Шкода Н. В.

Сюжетно – композиційні новації – провідний чинник жанрового розвитку художніх життєписів..... 103

Приходько В. Б.

Інтертекстуальність та переклад 107

Сербіна Т. Г.

Народна афористика в газеті як елемент мовної гри 111

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Антоненко Н. Є.

Listening: Problems and Solutions 118

Антюхова Н. І.

До проблеми становлення творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов 124

Богачик М. С.

Системотвірні чинники процесу засвоєння англійських комп'ютерних неологізмів студентами педагогічного університету 140

Бойко Н. Г.

Використання пісенного матеріалу у формуванні комунікативної компетенції школярів на уроках іноземної мови..... 144

Джава Н. А.

Gruppenlesen mit vier Strategien – reziprokes Lernen und Lehren 151

Зубілевич М. І., Бігунова С. А.

Природа виникнення та класифікація порушень граматичної правильності англійської писемної комунікації 154

Кіндрат Н. П.

Використання можливостей інтернету при дистанційному навчанні..... 158

Кочубей О. С.

Запровадження компетентнісного підходу у підготовці фахівців з вищою освітою..... 165

Моргачова І. В.

До проблеми становлення професійної компетентності майбутніх юристів..... 174

Мороз Л. В.

Polemik: Bildung gegen Ausbildung..... 180

Мороз Л. В., Новосад Н. І.	
Die Stunde der Individualität in der Pädagogik.....	186
Мороз Л. М.	
Педагогічна інтерпретація філософії виховання німецькими просвітниками.....	190
Перішко І. В.	
Аспекти необхідності підготовки майбутніх маркетологів до іншомовного спілкування для туристичної діяльності.....	193
Трофімчук В. М., Дуброва А. С.	
Рациональне використання рідної мови під час навчання іноземної.....	197
Федоришин О. П.	
Формування позитивної мотивації до вивчення іноземної мови на початковому етапі.....	200

СЕКЦІЯ 4. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Байло Ю. В.	
Транстермінологізація англійських термінів військової справи.....	204
Деменчук О. В.	
Perception Vocabulary in English, Polish and Ukrainian: a Cognitive-Onomasiological Approach.....	206
Замашна С. М.	
Особливості комунікативної поведінки англійського й українського народів.....	215
Івашкевич Е. З.	
The Structure of Social Intellect of the Person.....	222
Калініченко М. М.	
Творчість Емілі Дікінсон в дискурсі популярної жіночої літератури Сполучених Штатів першої половини ХІХ сторіччя.....	225
Константинова О. В.	
Двокомпонентні термінологічні словосполучення англійської термінології оподаткування.....	227
Михальчук Н. О., Чала Ю. М.	
Особливості впливу французьких запозичень на динаміку лексичної системи англійської мови.....	233
Ярута Н. П.	
Особливості нових лінгвістично-політичних досліджень в Україні.....	248
Яцюрик А. О.	
The study of productive or “problem” thinking.....	256
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ.....	260